

# РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Белоградчик, 29.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и  
трета година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Кайтазка

при участието на секретаря Наташа Ст. Найденова  
като разгледа докладваното от Анна Ив. Кайтазка Административно  
наказателно дело № 20231310200220 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. Г. Т. от гр. С., обл. С., ул. „.....“ № ..., с  
ЕГН \*\*\*\*\*, депозирана чрез процесуален представител – адвокат, срещу  
Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5434701 от 12.11.2021 г. на  
ОД – МВР - Видин, с който на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на  
100,00 лв. на чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП, за извършено нарушение  
по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят в жалбата си, излага аргументи за не  
законосъобразност на издаденият ел. фиш, като съдът е сезиран с искане да  
отмени същия и да присъди сторените от Т. разноски, вкл. и заплатено  
адвокатско възнаграждение. Правят се възражения за нарушаване правилата  
на админ. нак. производство – не връчване на издадения ел. фиш, поради  
което нарушителят не е узнал за вмененото му деяние, за възможността да  
обжалва фиша, както и да организира защитата си срещу него. В с. з.  
жалбоподателят не се явява, нито представлява, но в писмена молба на

процесуалния представител на жалбоподателя, депозирана преди едно от заседанията по делото, се заявява, че се поддържа жалбата, със същите доводи и отново иска отмяна на ел. фиш, като се претендират и разноски по делото, съгласно представен с молбата списък на същите и фактура за заплащането им.

Въззиваемата редовно призована за с. з. не изпраща представител, като в придружителното админ. нак. преписка писмо взема становище по същество на казуса – моли да бъде потвърден издадения ел. фиш, прави възражения за прекомерност на разноските на жалбоподателя, при уважение на жалбата. По повод неколkokратно давани от съда указания за представяне доказателства относно връчване ел. фиш – въззиваемата страна не представи такива, поради което и съдът със свое протоколно определение от последното с. з. прие жалбата на К. Т. за допустима и разгледа спора по делото - по същество.

/След приключване на съдебното следствие по делото – на 20.12.2023 г., от страна на въззиваемата страна е постъпила писмена информация до съда, съгласно която се заявява, не било ясно и на самата страна - изпратеният за връчване чрез куриерска услуга ел. фиш дали, кога и на кого е връчен от куриера, а съобразно отразената дата в деловодната система на МВР - АИС АНД – се предполага само различно връчване - от полицейски служител. Съдът, принципно не следва да отчита и не взема под внимание при решаване на делото така депозираната твърде късно информация от въззиваемата страна, а и същата не променя по същество решението му за допустимостта на жалбата/

Съдът, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, намери от фактическа страна следното:

На 12.11.2021 г. в 15.10 ч. на ул. „.....“ в с. М., общ. Д., обл. В., срещу дом № 12 / част от републикански път Е-79/, с автоматизирано техн. средство TFR1-M 580, било заснето МПС - лек автомобил „ТОЙОТА ЯРИС“, с рег. № СА 54 10 РВ, което се движело със скорост 66 км./ч. и посока на движение гр. Видин – гр. София. Бил изготвен видеозапис, обективиран като клип № 11977/12.11.2021 г. на радара, в който е отразена като разрешена максимална скорост 40 км. ч., а установената – 66 км./ч., но след приспадане на възможното отклонение в измерването, наказуемата е приета за 63 км./ч., т.е.

отчетено било превишение от 23 км./ч. в крайна сметка / 26 км./ч. преди приспадането/

За констатираното нарушение, на 12.11.2021 г. бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, на К. Г. Т., като собственик на МПС, заснето в горния клип, като наказанието е наложено на Т. на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП, за нарушение по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

На 19.06.2023 г., на свой ел. адрес за връзка с НАП, К. Т. получила имейл, с който Агенцията я уведомила, че към не приключило изп. дело за събиране на публични вземания от Т., е присъединено и вземането по ел. фиш с. К № 5434701/2021 г. на ОД-МВР-Видин. Т. не била информирана иначе до този момент за издадения ел. фиш и респ. за паричното си задължение по него, затова при направена от нея подробна справка в системата на НАП, установила и размера на задължението, срока за неговото доброволно плащане и публичният изпълнител, на който е възложено изпълнителното дело при НАП.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима, което обстоятелство съдът вече прие, като свой извод и решение в протокола, преди даване ход на делото, в с. з. на 19.12.2023 г. – с оглед не представеното писмено доказателство от въззиваемата страна за надлежно връчване на издадения ел. фиш, действие оспорено от жалбоподателя и подкрепено с доказателства за узнаване за фиша едва на 19.06.2023 г., изпращане на жалба срещу него на 03.07.2023 г. чрез ССЕВ / получена на 04.07.23 г., когато е и отразена в деловодната система на МВР, доказателство представено от въззиваемата страна/, което и мотивира съда да приеме за допустима / относно сръчността й/ жалбата, а разгледана по същество - и за основателна.

Налице са сериозни нарушения на материалния и процесуален закон, направени в хода на админ. нак. производство, които опорочават същото, като процедура.

Въпреки, че по делото не са представени каквито и да било доказателства, че автомобилът, с който е извършено твърдяното нарушение е собственост на соченото ФЛ, този факт не се отрича от санкционирания

жалбоподател, поради което съдът го възприема за истинен – така както се заявява.

Съдът на първо място, приема за безспорно установени обстоятелствата – къде, кога и кое МПС е било заснето при извършване на нарушението. По админ. нак. преписка иначе е представено доказателство – Протокол № 2-10-20/20.11.2020 г. от Проверка на мобилна система за видеоконтрол, който удостоверява техническото състояние – налична годност, на ползваното за измерване на скоростта на преминаващите МПС, към 12.11.21 г., АТСС.

Представен е снимков материал, на спряно МПС с надпис «Полиция» - встрани от пътна лента, без да е ясно в кое населено място обаче.

В представения по делото Протокол за използване на 12.11.21 г. на АТСС надлежно е отразено, че устройството, при стационарен режим на работа, осъществява измерване на скоростта на движещи се в посока гр. Видин – гр. София МПС, заснемащо «приближаващи» се такива, а то е поставено на ул. «.....» в с. М., като общото ограничение на скоростта по този вид пътища е 50 км./ч., но с пътен знак за ограничение на същата – е въведено такова от 40 км./ч.. Допълнително в докладната записка № 242р-10275/13.11.21 г. на полицейския служител, изготвил Протокола за използване на АТСС, са надлежно отразени същия брой установени нарушения, като в Протокола /12 в случая/, в същия пътен участък.

Съдът обаче, намира за допуснато от АНО едно много съществено нарушение на правилата по ангажиране админ. нак. отговорност на дееца – не надлежно, всъщност въобще липсващо, връчване на издадения ел. фиш, по който практически е констатирано админ. нарушение от /неустановен според съда/ водач на конкретно МПС, в конкретни момент и място. Съдът счита, че правата на обвиненото в извършване на деяние по ЗДвП лице / К. Т./ са накърнени по този начин – то не е могло своевременно да разбере, че е било обвинено и едновременно /в случая/ санкционирано за някакво админ. нарушение, че е имало възможност да обжалва документа, с който е сторено това, че е пропуснало срока за атакуване обвинението и санкцията пред надлежен орган – съд, и че по този начин е възникнало за това лице, с влязъл в сила /според наказващия орган/ акт, публично, парично задължение към държавата.

Няма никакви или поне безспорни доказателства, че АНО е спазил

задължението си по чл.189 ал.5 от ЗДвП вр. чл.186а от ЗДвП – „връчване на ел. фиш“, по който и да е от начините сочени в тези разпоредби от закона. Тази процедура, уредена подробно, с няколко възможни хипотези, дава възможност на всяко едно лице, собственик на МПС, след съобщаване на обстоятелствата по ел. фиш, да направи на практика възражения в 14 дн. срок пред АНО, с оглед възможността по чл.189 ал.5 изр. 2 от ЗДвП - чрез декларация да заяви друго лице, на което е предоставено за ползване МПС във визираните във фиша дата и час. Нито едни собственик на МПС не е длъжен само той, еднолично да управлява своето МПС, затова и законодателят е предвидил възможността по чл.189 ал.5 изр.2 от ЗДвП – с оглед и опцията отговорността за нарушение, свързано с управление на МПС да бъде понесена от различни субекти.

При така установените допълнително в хода на съдебното следствие от съда факти, той се съгласява с аргумента на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процедурата по провеждане на админ. нак. производство – във фазата на протичане пред самия АНО. Не са събрани на практика доказателства / т.е. лишено е обвиненото лице да ангажира такива/ кой е управлявал МПС, посочено в ел. фиш на 12.11.21 г. в с. М., обл. В., МПС – собственост иначе на жалбоподателя, като прие вече съдът. Поради това и във връзка с направеното оспорване от самия жалбоподател на същото обстоятелство - админ. нарушение, като е вменено към К. Т. – остава недоказано, досежно авторство на същото.

Поради изложеното до тук, при приетото от съда законосъобразното иначе ползване в случая на АТСС за измерване скоростта на преминаващите МПС през с. М., общ. Д., обл. В., и установяване на тяхната скорост, собственикът на МПС – жалбоподателят К. Т., не може да понесе отговорност за установеното превишение от 23 км./ч. на скоростта, с която е преминало покрай АТСС нейното МПС, на 12.11.2021 г.

По горните съображения, съдът намира, че обжалваният електронен фиш за налагане на глоба е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед решението на съда по същество на казуса – да отмени издадения Ел. фиш, и искането, направено от страна на жалбоподателя, въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати направените от първия разноски за

адвокатско възнаграждение в процеса. Съобразно указаното в чл.18 ал.2 вр.чл.7 ал.2 т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът присъжда в тежест на наказващия орган, претендираните от жалбоподателя разноси в размер на 400,00 лв. – за адвокатско възнаграждение, и предвид представените по делото: договор за правна защита и съдействие с адвокат, пълномощно на такъв, списък с направени разноси и издадена фактура за заплатената услуга, удостоверяващи, и че възнаграждението в този размер е освен договорено и заплатено, поради което и има доказателства, че тези разноси, в посочения размер, са реално направени от жалбоподателя. Те са и в размер на минималния, предвиден в цитираната Наредба, с оглед което, не може да се преценява прекомерност на същите.

Водим от горното и на осн. чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

### **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5434701 от 12.11.2021 г. на ОД – МВР - Видин, с който на К. Г. Т. от гр. С., обл. С., ул. „.....“ № ..., с ЕГН \*\*\*\*\*, е наложена „глоба“ в размер на 100,00 лв. на чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД - “МВР“ – Видин, с адрес гр. Видин, обл. Видин, ул. „Цар Симеон Велики“ № 87, ДА ЗАПЛАТИ на К. Г. Т. от гр. С., обл. С., ул. „.....“ № ..., с ЕГН \*\*\*\*\*, направените по делото разноси - за адвокатско възнаграждение, в размер на 400,00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен Съд - Видин в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: \_\_\_\_\_